

27. května 2011 NOC KOSTELŮ

Připomínám si noc co

NOC,

*jak jsem na struny hrával,
v srdci přemítám a duch můj hloubá.*

Ž 77,7

Akce, která v loňském roce úspěšně proběhla v mnoha kostelích České republiky, se zastaví letos i v našem farním kostele ve Valašském Meziříčí.

Na co se můžeme těšit:

20.00 Zazpívají Bropučci

21.15 Úvodní slovo

21.30 Varhanní koncert Bohumíra Kratochvíla a žáků (příp. absolventů) ZUŠ

Kromě toho zahrají na housle, flétny a jiné nástroje žáci a učitelé ZUŠ.

V kostele bude také výstavka starobylých ornátů a liturgických předmětů, které běžně nejsou k vidění.

V rámci Roku křtu bude možné nahlédnout do křestních matrik a prohlédnout si zápis svého křtu, případně si vyžádat potvrzení o křtu nebo pamětní list.

24.00 Předpokládaný závěr – krátká modlitba před spaním a požehnání.

Noc kostelů bude také v EVANGELICKÉM KOSTELE. Ve 20.00 hod proběhne vernisáž k výstavě obrazů a plastik akademické malířky Karly Palátové.

Noc kostelů je příležitostí navštívit kostely, zvláště pro ty, kteří běžně do kostela nechodí. Důležité je, abyste tyto lidi informovali, případně jim poslali pohlednici, která bude zdarma k dispozici. Také jsou k dispozici plakátky, které by se mohly objevit na nejrůznějších nástěnkách a vývěškách našeho města (např. domy, nemocnice, školy, ordinace atd.) Pokud by se někdo chtěl tímto způsobem zapojit, může si na faře vyžádat potřebný počet plakátů.

V našem městě proběhne tato akce poprvé. Bylo by ale dobré již teď přemýšlet, čím by mohla být jiná a lepší v příštím roce. Např.: Jaký program by mohl probíhat v kostele sv. Jakuba v Krásně, za jakých podmínek by se mohlo jít na věž farního kostela atd.?

Zároveň chci poděkovat všem, kdo letos jakýmkoliv způsobem pomohou při organizaci Noci kostelů v naší farnosti.

o. Pavel

ZACHRAŇME MÁJOVÉ

Mám radost z toho, jakým způsobem se podařilo vzkřísit tradici rorátů před Vánoce. Také mě těší, kolik lidí a zvláště dětí chodí na křížové cesty v době postní. Marně však přemýšlím, co udělat pro oživení májových pobožností. V době jejich největší slávy neexistovaly večerní mše svaté. Dnešní májová po mši je samotná příliš krátká, nehledě na to, že můžete přijít i po ní, když se při mši nezpívá a kněz někam spěchá. Dětem se zase může zdát mše i s májovou pobožností poměrně dlouhá a navíc se z pohledu dítěte v kostele neděje nic až tak atraktivního, srovnáme-li to např. s roráty. I klečení během litanii nemusí být pro dítě vždy pozitivním zážitkem. Nemyslím, že by dětem zpestřilo májovou přednášení nějakých básní jako za dávných časů. Co tedy dělat?

Něco mě přece jenom napadlo. Na některých vesnicích je stále zvykem modlit se májovou v kapli nebo u nějakého obrázku. Například: v Jasenicích (po, st, pá), v Krhové, na Perné (denně), na Kotlině v Poličné, na Vysoké, na Lhotě u Choryně, v Hrachovci, v Podlesí, u obrázku pod Jehličnou atd. Pokud jsem na někoho zapomněl, odpusťte. Oč mi ale jde? Modlitba v přírodě má své kouzlo a příroda v květnu je opravdu nejkrásnější. Navíc skoro v každé rodině, kde jsou děti, je auto. Kdyby se nám na příští květen podařilo dát dohromady seznam míst a časů, kde budou májové, včetně některých nových míst (např. kaplička Panny Marie u Hofmanů pod Brňovem, socha Panny Marie Na potůčkách u Holců, u Jindráče v neděli večer na zahradě atd.), mohli by mnozí navštívit a poznat různá místa. Na těchto místech by někdo dal dětem například specifické razítko nebo nálepku do notýsku. Takto by mohly rodiny i děti soutěžit. (Jezdit by se mohlo i na kolech nebo putovat např. v neděli odpoledne pěšky). Věřím, že by tato praxe potěšila místní, putující i Pannu Marii.

o. Pavel

P.S. Děkuji, všem, kteří udržují tradici májových na vesnicích. Snad vás ještě letos někdo navštíví. Někde je opravdu májová zážitkem, na který se dlouho vzpomíná.

PŘIHLASTE SE NA BIŘMOVÁNÍ

S církvi v naší vlasti se připravujeme na výročí 1150 let od příchodu sv. Cyrila a Metoděje (A.D. 1863). Rok 2011, který právě prožíváme, je věnován křtu, rok 2012 budeme prožívat jako Rok biřmování a rok 2013 bude Rokem eucharistie. Jsem moc rád, že v našich farnostech zrovna na rok 2012 připadá v úvahu příprava a udělování svátosti biřmování. Běžně byly rozdávány přihlášky až na začátku školního roku. Letos bude změna. Přihlášky se v kostele objeví už v červnu. První setkání by totiž proběhlo už před prázdninami. Je dobré, aby biřmovanci využili dobře času prázdnin a mysleli přitom i na přijetí této svátosti. Přihlásit se mohou i ti, kdo v těchto dnech končí 8. třídu. Horní věková hranice není omezená.

o. Pavel

UŽ JE TO TADY! ŽALMY III

Skupina Oboroh pod vedením nám dobře známého Slávka Klecandra vydala po 17 letech třetí album žalmů. Za sebe mohu říct: Nejsem zklamán a některé písně budou patřit k mým nejoblíbenějším. Když poslouchám v autě žalm 19 – Nebesa vypravují o Boží slávě, musím dávat pozor, abych se nedíval místo na vozovku do nebe. Úplnou lahůdkou je žalm 62 – Jen v Bohu se ztiší duše má. Pokud Oboroh znáte, nenechte si ujít toto album. A ještě vás prosím, nekopírujte ho. Stojí za to mít ho i v krásném obalu. Nakladatelství Indies record Oborohu fandí a když se prodá dost Žalmů III, určitě se brzy dočkáme renesančních a středověkých pašijových zpěvů, které nám na postním koncertě u sv. Jakuba v Krásně Slavek Klecandr zazpíval.

o. Pavel

Slovo života

květen 2011

„Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ (Mt 22,37)

Typickým tématem, jemuž se v Ježíšově době věnovaly diskuse v rabínských školách, bylo téma největšího z mnoha přikázání v Písmu. Ježíš, považovaný za učitele Zákona, se této problematice nevyhýbá. Na otázku „Které přikázání je v Zákoně největší?“ odpovídá originálním způsobem - spojuje lásku k Bohu s láskou k bližnímu. Tyto dvě lásky nemohou jeho učedníci od sebe nikdy oddělit, tak jako u stromu není možné oddělit kořeny od koruny. Čím více milují Boha, tím více posilují svou lásku k bratrům a sestram. Čím více milují bratry a sestry, tím více se prohlubuje jejich láska k Bohu.

Ježíš ví lépe než kdokoli jiný, kdo je skutečně Bůh, kterého máme milovat, a ví také, jak ho máme milovat. Je to jeho Otec a náš Otec, jeho Bůh a náš Bůh (srov. Jan 20,17). Je to Bůh, který miluje každého osobně. Miluje mne, miluje tebe - je to můj Bůh, tvůj Bůh („Milovat budeš Pána Boha svého“).

Můžeme ho milovat, poněvadž on nás miloval jako první. Láska, která je nám přikázána, je tedy odpovědí na Lásku. Můžeme se na Boha obracet se stejnou důvěrou a nadějí, jakou měl Ježíš, když ho oslovoval Abba, Otče. Podobně jako Ježíš s ním můžeme často hovořit i my, můžeme mu svěřovat všechny své potřeby, úmysly a plány, vyjadřovat mu svoji výlučnou lásku. Také my netrpělivě čekáme na okamžik, kdy se v modlitbě ponoříme do hlubokého vztahu s ním. Modlitba je dialog, sdílení a intenzivní přátelský vztah. Během ní můžeme dát naší lásce volný průchod. Můžeme Boha adorovat nade vším stvořeným, oslavovat ho přítomného v celém vesmíru, chválit ho v hloubi srdce nebo živého ve svatostáncích a myslet na něj tam, kde právě jsme – doma, v práci, v úřadě, mezi lidmi...

ZŠ Salvátor

Zdravím všechny čtenáře našich školních příspěvků. Duben i první část května byly plné zajímavých akcí a samozřejmě i úspěchů našich žáků.

- V pátek 15. 4. jsem společně s 9 žáky 1. až 9. ročníku vyrazila na Vsetín. V místním Domě kultury se konal další ročník recitační soutěže Chrám i tvrz. Povzbuzeni loňskými úspěchy se děti, rozdělené do tří kategorií, s odhodláním a chutí pustily do recitování připravených básní. Nakonec z toho všeho bylo jedno čestné uznání pro Zuzanu Hakerovou. Byla opravdu skvělá a myslím si, že si zasloužila nejméně 3. místo. No, přece se říká, že není důležité vyhrát, ale zúčastnit se a načerpat zkušenosti.
- O den později se naši Broučci zúčastnili stejné soutěže, ale ve zpěvu. Obsadili krásné 3. místo. Blahopřejeme a děkujeme za reprezentaci školy.
- Celý duben a začátkem května se u nás na škole nemluvílo o ničem jiném než o akademii. Učitelé i žáci přemýšleli, nacvičovali, vyráběli vše, co budou na svém čísle potřebovat. A že se bylo na co dívat. Prváčci jeli ve vlaku do světa, druháci nás zavedli do pohádky, třetáci ke Šmoulům, čtvrtáci do Zbojnické hospody, pátáci zatancovali na moderní rytmy, šestáci se pustili do reklamy, sedmáci, za velké pomoci p. uč. Maliňáka, do filmu, osmáci nejdříve zavzpomínali na své předtaneční jako dámy a pání a ve druhé části nám předvedli originální břišní tance a devítka se loučila básní, tancem a krátkými filmy. Děkujeme všem, kteří jakkoli podpořili tuto již tradiční akci. Myslím, že byla opět zdařilá. Fotografie i videozáznamy jsou na webu školy: <http://www.zs-salvator.cz>
- Poslední akcí tohoto období bylo ve středu 11. 5. tzv. PEXESTO. Zúčastnily se jí děti místních základních škol a hrály - co jiného - než pexeso. V prostorách tělocvičny tzv. hlucháku se odehrávaly dramatické okamžiky v této oblíbené hře. Od nás šlo „do boje“ pět pátáků, pět šestáků a pět sedmáků. No a právě naši šestáci všem ukázali, že se s nimi musí rozhodně počítat. Obsadili totiž všechna čelní místa. Vojta Palyza 1. místo, Karel Trusina 2. místo a Barbora Perutková 3. místo. I 5. místo Františka Pospíšila bylo velkým úspěchem. Všem šestákům blahopřejeme a gratulujeme ke skvělé paměti, které je u této hry třeba. Jsme na vás opravdu pyšní.

Lenka Adámková

Sbírka starých knih a časopisů na ZŠ Salvátor

Občas se setkávám s lidmi, kteří mají doma knihy po předcích, jsou staré, vzácné, nebo jen staré a „mladým“ nic neříkají. A oni nevědí, kam s tím. Knih si váží, rádi by je někomu věnovali, ale třeba je už v některé knihovně i odmítli. Právě nyní je zde příležitost předat tisky do velmi dobrých

„Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“

Ježíš nás učí i dalšímu způsobu, jak milovat Boha. Milovat znamená pro Ježíše plnit Otcovu vůli, dát k dispozici svoji mysl, srdce, energii i celý život. On se cele odevzdal plánu, který s ním Otec měl. Evangelium nám ho představuje vždy zcela zaměřeného na Otce (srov. Jan 1,18), vždy v Otcí, připraveného říkat pouze to, co slyšel od Otce, a dělat jediné to, co mu Otec řekl. I od nás žádá totéž. Milovat znamená konat vůli Milovaného bezmezně, celým svým bytím - „celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí“. Láska totiž není jen cit. „Proč mě oslovujete 'Pane, Pane', když neděláte, co říkám?“ (Lk 6,46) ptá se Ježíš těch, kdo lásku projevují jen slovy.

„Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“

Jak máme tedy žít toto Ježíšovo přikázání? Tak, že bezvýhradně setrváme v přátelském vztahu k Bohu jako jeho dcery a synové. Především ale budeme dělat to, co chce on. Náš postoj vůči Bohu bude jako Ježíšův – budeme stále zaměřeni na Otce, budeme mu naslouchat, abychom poslušně spolupracovali na jeho díle - jediné na něm a na ničem jiném.

V tom se od nás žádá nejvyšší radikálnost, protože Bohu nelze dát jen něco, ale je třeba mu dát všechno: celé srdce, celou duši, celou mysl. A to znamená dělat dobře a naplno tu činnost, kterou od nás žádá.

Abychom žili podle jeho vůle a sjednotili se s ní, je často zapotřebí ztratit vlastní vůli, obětovat všechno, co nám leží na srdci nebo co máme na mysli, netýká-li se to přítomné chvíle. Může se jednat o názor, cit, myšlenku, přání, vzpomínku, věc, člověka...

Tak budeme naplno ponořeni do toho, co se od nás žádá v přítomném okamžiku. Hovořit, telefonovat, naslouchat druhým, pomáhat, studovat, modlit se, jíst, spát, žít jeho vůli, aniž bychom z ní vybočili. Budeme vykonávat různé činnosti cele, ryze, dokonale, celým srdcem, duší a myslí. Jedinou pohnutkou každé naší činnosti bude láska, abychom mohli v každém okamžiku dne říci: „Ano, můj Bože, v této chvíli, v této činnosti jsem tě miloval celým srdcem, celým svým bytím.“ Jen takto budeme moci říct, že milujeme Boha, že opětuje jeho lásku.

„Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“

Abychom žili toto Slovo života, bude užitečné se čas od času zkoumat, abychom viděli, zda je Bůh opravdu v naší duši na prvním místě.

Co tedy máme během tohoto měsíce dělat? Znovu si zvolit Boha, aby byl jediným ideálem našeho života, aby pro nás byl vším. Znovu jej postavit na první místo a dokonale žít jeho vůli v přítomném okamžiku. Měli bychom být schopni mu upřímně říkat: „Můj Bůh a mé všechno“, „miluji tě“, „jsem celá tvá“, „jsi Bůh, jsi můj Bůh, náš Bůh nekonečné lásky!“
Chiara Lubichová

rukou. Podobně i časopisy, občasníky, věstníky, noviny, samizdaty, noty apod.

Sbírka starých knih a časopisů je určena pro olomouckou Knihovnu Centra Aletti, u jejíhož zrodu stál kardinál Tomáš Špidlík SJ a o níž dále pečují jezuité. Fond zmíněné knihovny obsahuje jak teologii, lingvistiku, umění, historii a filozofii, tak i beletrii. Knihovna slouží ke studijním účelům nejen studentům, ale i pedagogům.

Vaše knihy, časopisy nebo i noty přinášíte, prosím, do ZŠ Salvátor v termínu **od 23. května do 10. června 2011** k učebně 2. ročníku, kde je na vyznačené místo můžete odložit v pracovních dnech mezi **7.30–15 hod.** Máte možnost je také poslat po dětech, které naši školu navštěvují.

Knihy o umění, vědě, teologii, historii, hudbě, o nejrůznějších osobnostech, zpěvníky, kancionály, knihy o poutních místech, díla klasiků, ale též třeba docela neznámých autorů, poezii či prózu, zahraniční tituly; z periodik např. Anděl Strážný, Katolické noviny (zejména z období komunismu), Katolické listy, Teologické texty, Dorost, Posel Božského Srdce Páně, Hlasy Svatohostýnské nebo Svatohostýnské listy, Ve službách Královny, Věstník katolického duchovenstva, Kalendář katolického studentstva, Sursum, Naše Omladina, Eucharistie, Lidová ročenka, Velehradské zprávy, Rozsévač, Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje, Rozhledy, Hlídka, Obrození, Katolík, Nový život, Vlast, Život nebo Životem, Náš domov, Křesťanská škola, Stráž, Obrana, Neděle, Museum, Věstník díla šíření víry, Jitro, Rádce duchovní, Blahozvěst, Pastýř duchovní, Věstník katolického duchovenstva, Acta Academiae Velehradensis, zahraniční teologické, historické a filozofické časopisy, stejně jako jiná křesťanská periodika a ročenky – to vše a ještě mnoho dalšího můžete přinášet.

Dotazy můžete klást telefonicky nejlépe mezi 7.30 a 8.00 hodin na číslo 571 611 779 (kancelář školy). Za Vaši štedrost i za dodržení termínu Vám patří dík!

L. Černochová, koordinátorka sbírky

CHATRČ

Několik řádků k zamyšlení z knihy, W. Paula Younga od neznámého přispěvatele

Bolest a utrpení

- Ve světě je toho tolik, o čem nemáš tušení...
- Byl někdy vůbec někdo tak unavený, jako on v tuto chvíli?
- Bože, jak se tohle může dít?
- ... teď se cítíš otupělý, vydaný napospas světu, který náhle ztratil význam a vypadal, že zůstane navždy šedý...
- Je tak snadné uvíznout ve hře na „kéž by“ a nechat se jí unášet po krátké, rychlé cestě do beznaděje...
- Proč? Proč jsi dovolil, aby se tohle stalo?
- Nenávidím Tě!
- Skončil jsem, Bože. Už dál nemůžu...
- Existují miliony důvodů, proč bolest a zármutek a utrpení dovolit, a ne je vymýtit, ale většina těch důvodů se dá pochopit

jen v rámci příběhu každého jednotlivce!

- Z nepopsatelných tragédií Bůh vytváří neskutečné dobro...

Láska

- Byl jsi stvořen, abys byl milován...
- Láska vždycky zanechá výraznou stopu...
- Láska, která je vynucená, není vůbec žádnou láskou...
- Všechna láska a každý vztah jsou možné jen proto, že už existují v Bohu samotném. Bůh je láska! Bůh nemůže konat bez lásky!
- Je tak báječné, že jsi tady s námi... A tolik, tolik Tě miluji!
- Ježíš přišel na svět, aby lidem ukázal, jaký je Bůh!
- Ježíš – člověk, který je Bohem, a Bůh, který je člověkem...
- JÁ vás miluji a vybízím vás, abyste vy milovali mě!
- Skrže jeho smrt a vzkříšení jsem teď plně usmířený se světem. Jednoho dne vy lidé pochopíte, čeho se vzdal...

Důvěra

- Vlož do MĚ takovou důvěru, jaké jsi schopen, i kdyby byla sebemenší...
- Zásadní chybou tvého života je, že nevěříš, že Bůh je dobrý. Kdybys věřil, že je dobrý a že ve všem – v prostředcích, v cílech a v celém průběhu jednotlivých životů je obsažena Boží dobrota, důvěřoval bys mu...
- Důvěra je plod vztahu, ve kterém víš, že jsi milován...

Vztahy

- Ryzí vztah se pozná podle pokory. V pokoře nejde o autoritu a není to ani poslušnost; jde v ní jen o vztah plný lásky a úcty...
- Manželství je vztah!
- Nehledej pravidla a zásady, hledej vztah – cestu k bytí s Boží Trojicí...
- Každý vztah mezi dvěma osobami je naprosto jedinečný. Nemůžeš milovat dva lidi stejně...
- V církvi jde pouze o lidi a v životě pouze o vztahy. Jak se tedy mám stát součástí církve?... jde hlavně o vztahy a prosté sdílení života. O to, co děláme právě teď – stačí dělat totéž a být otevřený a k dispozici ostatním kolem sebe!

Svoboda

- Svoboda vyžaduje důvěru a poslušnost v rámci vztahu lásky.
- Člověk, který žije ve svém strachu, nepozná svobodu Boží lásky...
- Vaše volby nejsou silnější, než MOJE záměry a JÁ použiji každou vaši volbu pro konečné dobro a nanejvýš láskyplný výsledek...
- Znamená svoboda, že smíš dělat, cokoli chceš? Co je to vlastně svoboda? ... jen JÁ tě můžu osvobodit, svoboda nemůže být nikdy vynucená... PRAVDA tě osvobodí, ON je smyslem a středem všeho...
- Využil jsem tvých rozhodnutí tak, aby dokonale posloužily mým záměrům!
- Chyby jsou součástí života a i jimi Bůh dosahuje svého záměru...

Zlo, hřích, lež...

- Hřích je sám o sobě trestem, užírá vás zevnitř. Mým záměrem není ho potrestat, je mou radostí ho vyléčit...
- Bůh nikdy nepotřeboval zlo k dosažení svých dobrých úmyslů...
- Při soudu nejde o ničení, ale o napravování věcí!

- Temnota zakrývá pravou velikost strachu, lži a lítosti...
- Lži jsou malé pevnosti, v nichž si můžeš připadat silný a v bezpečí...
- ... použiješ cokoliv, abys měl ze svých lží dobrý pocit!
- Všechno zlo pramení z nezávislosti a nezávislost je vaše volba...

Slzy

- Duši dělá dobře, když ji občas pořádně propláchněš vodou – hojivou vodou...
- Já sbírám slzy...
- Nikdy nesnižuj zázračnou cenu svých slz. Můžou být hojivou vodou a pramínkem radosti. Někdy to jsou nevhodnější slova, která vycházejí ze srdce...
- Tento svět je plný slz... Slíbil jsem, že to budu já, kdo je setře z vašich očí...
- Na zemi není lítosti, jakou by nebesa nemohla vyléčit...

Odpuštění

- Bůh se nezabývá ponižováním, vinou ani odsuzováním! Z nich nepramení ani zrnko celistvosti a spravedlivosti, a proto přibily Ježíše na kříž...
- Jestliže mu odpustíš, osvobodíš ho tím pro mě a dovolíš mi, abych ho vykoupil!
- Odpustit neznamená zapomenout, znamená to pustit něčí krk...
- On je ale také můj syn. Chci ho vykoupit!
- Odpuštění nezakládá vztah... V Ježíši jsem odpustil všem lidem jejich hříchy proti mně, ale jenom někteří si zvolili vztah.
- Pokud lidé neřeknou pravdu o tom, co udělali, a nezmění své myšlenky a svoje chování, vztah ani důvěra nejsou možné. Když někomu odpustíš, rozhodně ho tím přestaneš soudit, ale bez opravdové změny nemůže vzniknout žádný skutečný vztah...
- Odpuštění má neskutečnou moc...
- Odpuštění je v první řadě pro tebe jako odpouštějícího... Osvobodí tě od něčeho, co tě zaživa užírání, co ničí tvou radost a tvou schopnost plně a otevřeně milovat...
- Když se rozhodneš odpustit druhému, miluješ ho správně...
- Odpuštění v žádném případě nevyžaduje, abys těm, kterým odpouštíš, důvěřoval...
- Odpuštění nic neomlouvá... Tvou povinností není vykonávat spravedlnost...
- Jediný způsob, jak je možné skutečně odpustit? MOU přítomností v tobě...
- Prostě to vyslov nahlas! Prohlášení mých dětí mají velkou moc... Odpouštím ti! Odpouštím ti! Odpouštím ti...
- Zloba je správná reakce na něco, co je velice špatné. Jen nedovol zlobě, bolesti a pocitu ztráty, aby ti bránily odpustit a uvolnit sevření z jeho krku!
- Jestliže záleží na něčem, pak záleží na všem. Protože jsi důležitý ty, všechno, co děláš, je důležité. Pokaždé, když někomu odpustíš, změní se vesmír... Pokaždé, když se přiblížíš a dotkneš se něčího srdce nebo života, změní se svět... S každou laskavostí a službou, viděnou či neviděnou, se naplňuje můj záměr a nic nezůstává stejné! Chci, abys byl mým životem...

AMDG

Nové Neokatechumenátní společenství

V postních měsících od února do dubna probíhaly v naší farnosti katecheze Neokatechumenátní Cesty. Tyto katecheze jsou zároveň pozváním pokračovat dále v konkrétním společenství na cestě obnovy svých křestních slibů. S radostí můžeme oznámit, že se zrodilo nové společenství převážně mladých lidí ve věku od 13 let. Mladí ve věku 13-16 let tvoří přibližně dvě třetiny tohoto společenství, kde je celkem 35 bratří a sester. Přejeme jim, aby jim horlivost následovat Ježíše Krista skrze tuto konkrétní cestu vydržela, a aby jednou přinesla ovoce jak pro jejich život, tak pro život církve v místní farnosti. V současné době je tak v naší farnosti celkem šest společenství, dohromady asi 250 bratří a sester včetně malých dětí.

Za katechisty Hynek

Jděte do celého světa

Svatý Otec Benedikt XVI., požehnal 230 rodinám před odchodem do misí (17. 1. 2011)

Milí přátelé!

Jsem rád, že vás mohu přivítat a srdečně pozdravit. Zvláště pozdravuji Kika Argüella a Carmen Hernández, iniciátory Neokatechumenátní Cesty, a don Maria Pezziho, děkuji jim za pozdravy a představení, které mi adresovali. S živou láskou pozdravuji vás všechny zde přítomné: kněze, seminaristy, rodiny a členy Cesty. Děkuji Pánu za to, že nám dává příležitost k tomuto setkání, při kterém obnovíte vaše pouto s Petrovým nástupcem, přičemž opět přijmete pověření, které dal vzkríslený Kristus učedníkům: „**Jděte do celého světa, hlásejte Evangelium veškerému stvoření.**“ (Mk 16,15)

Více než čtyřicet let přispívá Neokatechumenátní Cesta v diecézích a farnostech k oživení a upevnění uvedení do křesťanského života, pomáhá postupně a radikálně znovu objevovat bohatství křtu a okoušet božský život, nebeský život, který zpřístupnil Pán svým vtělením, když přišel mezi nás a narodil se jako jeden z nás. Tento Boží dar pro svou církev „**je ke službě biskupa jako jeden ze způsobů diecézní realizace křesťanské iniciace a stále výchovy ve víře**“ (Statut, čl. 1, § 2). Taková služba, jak vám to připomínal můj předchůdce, Boží služebník Pavel VI., při prvním setkání s vámi v roce 1974 „**může v dnešních křesťanských společenstvích obnovit ty projevy dospělosti a prohlubování, které se v prvotní církvi uskutečňovaly od období přípravy na křest**“ (Insegnamenti Pavla VI., XII 1974, 406).

V posledních letech probíhal prospěšný proces redakce Statutu Neokatechumenátní Cesty, který v dohodnutém období platil „*ad experimentum*“ a v červnu 2008 nabyl definitivního schválení. Schválením „Katechetického direktoria Neokatechumenátní Cesty“ *ad opera* kompetentními kongregacemi Svatého Stolce byl v těchto dnech

dovršen další významný krok. Pán tak tuto církevní pečť dnes potvrzuje a svěřuje vám tento drahocenný dar, kterým je Cesta, takže můžete v synovské poslušnosti ke Svatému Stolci a k pastýřům Církve přispívat s novým nadšením a horlivostí k radikálnímu a radostnému znovuobjevování daru křtu a originálním způsobem se tak podílet na nové evangelizaci. Církev uznala Neokatechumenátní Cestu za výjimečný dar Ducha Svatého a jako takový přirozeně patří do velké harmonie církevního Těla. V tomto světle vás vybízím, abyste **neustále usilovali o hluboké společenství s pastýři, se svými složkami místních církví a s nejrůznějšími kontexty, kde jste povoláni působit.** Bratrské společenství mezi Ježíšovými učedníky je totiž první a velké svědectví jménu Ježíše Krista.

Jsem zvláště rád, že dnes mohu poslat do různých částí světa více než dvě stě nových rodin, které ochotně a s velkou velkorysostí odchází na misie, přičemž se připojí k asi šesti stům rodinám, které již působí na pěti kontinentech. Drahé rodiny, **ať se víra, kterou jste dostali jako dar, stane světlem na svícnu, které bude schopno lidem ukazovat cestu do nebe.** S tím stejným pocitem posílám i třináct nových rodin „*missio ad gentes*“, které jsou povolány opětovně zpřítomňovat Církev v oblastech, nebo v různých zemích velmi sekularizovaných, nebo v místech, kam se ještě nedostalo Kristovo poselství. Ať vždy u sebe cítíte živou přítomnost Vzkříšeného Pána a doprovázení mnoha bratrů, jako i modlitbu papeže!

S láskou pozdravuji presbytery, které pochází z evropských diecézních seminářů „*Redemptoris Mater*“ a více než dva tisíce zde přítomných seminaristů. Milovaní, vy jste mimořádným a výřečným znakem dobrého ovoce, které se může zrodit ze znovuobjevení milosti vlastního křtu. Díváme se na vás s **mimořádnou nadějí; buďte kněžími, kteří jsou zamilovaní do Krista a do jeho Církve,** schopnými přinést světu radost z toho, že jste se setkali s Pánem a že můžete být v jeho službě.

Pozdravuji i katechisty initeranty a Neokatechumenátní společenství Říma a Lazia a se zvláštní láskou „*comunidades in missionem*“. Opustili jste, tak řečeno, jistoty vašich původních společenství, abyste odešli na nejvzdálenější a nepohodlná místa, kde jste přijali to, abyste byli **posláni k pomoci farnostem v těžkostech a abyste hledali ztracenou ovci a přivedli ji zpět do Kristova ovčince.** V utrpeních nebo v suchopárnosti, které můžete zakoušet, cítíte se být spojeni s utrpením Krista na kříži a s jeho touhou dostat se k bratřím, kteří jsou vzdáleni od víry a od pravdy, a přivést je do Otcova domu.

V apoštolské exhortaci *Verbum Domini* jsem napsal, že „**poslání Církve nemůže být pokládáno za volitelnou či dodatečnou skutečnost církevního života.** Je třeba nechat Ducha Svatého, aby nás přisvojil Kristu samému a ... my tak předáváli Slovo celým životem (č. 93). **Veškerý Boží lid je lidem „poslaným“ a hlásání evangelia je závazek všech křesťanů, plynoucí ze křtu (č. 94).**“ Zvu vás pozastavit se u exhortace *Verbum Domini* a přemýšlet zejména o třetí části, kde se hovoří o **Poslání Církve: Hlásat Boží Slovo světu (č. 90-98).**

Drazí přátelé, pocítujme účast na spásonosné touze Pána Ježíše, na poslání, které svěřil celé Církvi. Blahoslavená Panna Marie, která inspirovala vaši Cestu a která vám předkládá Nazaretskou rodinu jako vzor vašich společenství, ať vám umožní žít víru v pokoře, jednoduchosti a chvále, přimlouvá se za vás a provází vás na vaši misijní cestě. Ať je vám oporou také moje požehnání, které ze srdce uděluji vám a všem členům Neokatechumenátní Cesty na celém světě.

Divadlo pro anděly (2)

Obsahem textu uvedeného v minulém čísle ŽF bylo autorovo vyznání a přesvědčení, že „nejvzácnější možností, kterou nám skýtá naše lidství, je: žít svůj život jako dialog. Dialog s Bohem, s lidmi („věřícími i nevěřícími“), ve stálém, pozorném a odpovědném naslouchání a odpovídání“. Následující druhá část ukazuje hlavní téma, které kniha rozvíjí.

Listování ve stejnojmenné knize Tomáše Halíka – část druhá.

Návrh kardinála Ratzingera.

Impulzem pro řadu úvah této knihy byl pro mne překvapivý návrh, který před několika lety učinil papež Benedikt – ještě jako kardinál, 1.dubna 2005, den před smrtí svého předchůdce – „našim nevěřícím přátelům“. Ve své řeči v Subiacu Joseph Ratzinger řekl doslova: „V osvětlení se činily pokusy vymyslet a definovat morální normy, které by platily i v případě *etsi Deus non daretur* (i kdyby Bůh neexistoval). Musíme tedy převrátit tento axiom osvětlení a říci: **I ten, kdo nedokáže najít způsob, jak přijmout Boha, by se měl snažit žít a směřovat svůj život „veluti si Deus daretur“ (jako kdyby Bůh existoval).**

Jako katolík беру papežství a papeže vážně; a brát jeho myšlenky vážně, to znamená promýšlet je ze všech stran a také kriticky, jak ostatně on sám k tomu opakovaně výslovně vybízí. Snažím se také číst tyto výroky očima těch druhých, uvažovat o tom, jak mohou působit na ty, jimž jsou určeny. Ptám se, nakolik jim mohou pomoci na jejich duchovní cestě, nakolik opravdu respektují jejich svobodu smýšlení a nakolik mohou přispět k našemu vzájemnému dialogu.

Ratzingerova nabídka vyvolává řadu otázek, na něž zmíněný text už neodpovídá, které jsou přenechány našim úvahám. Co to konkrétně znamená „žít, jako kdyby existoval Bůh“? Co vlastně opravdu odlišuje „život s Bohem od života bez Boha“? A je možno žít s Bohem jakožto s hypotézou, je možno prožívat víru jako „as-if-statement“? A není nakonec tento model víry jakožto hypotézy, nabízený papežem „našim nevěřícím přátelům“, něčím, co je důvěrně známé i věřícím? Není ani pro věřícího víra hypotézou, kterou musí stále ověřovat životem, která však zůsta-

ne vystavena pochybnostem a kritickým otázkám, dokud nepřekročí onen práh, za nímž se teprve definitivně ukáže, zda Bůh je Bohem, tedy smrtí smrti (mors mortis), anebo zda naopak smrt sama je bohem, všepohlcujícím absolutnem, tedy smrtí člověka i Boha zároveň?

Bůh jako možnost.

Přijměte Boha jako hypotézu, **žijte, jako by Bůh byl – to znamená: nemáte-li o Bohu jistotu, připusťte ho jako možnost.** Na tuto nabídku můžeme kardinálu Ratzingerovi odpovědět také ve stylu knihy postmoderního filozofa Richarda Kearneyho *God Who May Be: Bůh je možnost. Bůh sám je přece možnost.*

Podle Kearneyho **možnost není méně, nýbrž více než skutečnost.** Otevírá daleko větší horizont. Bůh není v říši toho, co my můžeme a umíme, co dokážeme. Je tím, „co lidské oko nespatriilo, lidské ucho neslyšelo a co na lidskou mysl nevstoupilo“, jak říká apoštol. Přichází nejen jako to, co tu není (k naší dispozici), ale jako to, co my sami z povahy věci samé nemůžeme, kam nedosahuje a nikdy nedosáhne naše moc a naše odhodlání, co není a nikdy nebude disponovatelné a manipulovatelné, co je radikální transcendence. Avšak přesto k nám **přichází tak, že rozšiřuje prostor našich možností, naší svobody, - dává se nám, a sice jako výzva, jako úkol.** A když se z toho úkolu, k němuž jsme byli vyzváni (nikoliv přinuceni), chopíme, **bude v tom s námi.** Jestliže osvobodíš můj lid, říká Bůh Mojžíšovi, ale pak i Jozuovi, Gedeonovi a dalším, jestliže objevíš ve světle mé výzvy svou svobodu k činům, které sis dosud nedovedl ani představit, budu v tom s tebou. **Je přirozené, že se každý oslovený zdráhá,** protože teprve na horizontu této možnosti vidí svou neschopnost, nemožnost, svou slabost, svou hříšnost. Mojžíš volá: „Kdo jsem já, abych šel k faraonovi?“ (Ex 3,11), prorok Jeremiáš tvrdí: „Neumím mluvit, jsem ještě dítě!“ (Jer 1,16) a Izaiáš je dočista zděšen a zdrcen: „Běda mi, jsem ztracen, jsem člověk nečistých rtů a mezi lidmi nečistých rtů bydlím.“ (Iz 6,5) Petr, než přijme poslání, prosí „Pane, odejdi ode mne, neboť jsem člověk hříšný“ (Lk 5,7), a ani Maria neskrývá své rozpaky a pochybnosti: „Jak se to může stát?“ (Lk 1,34). **Ve všech případech Bůh odpovídá poukazem na svou moc,** která člověka neumenšuje, nýbrž zmocňuje k naplnění úkolu, k němuž je povolán. **U Boha není nic nemožného, zní odpověď.**

Hlas z planoucího keře přislubuje a ukládá Mojžíšovi dokonce „ty budeš faraonovi Bohem“ (Ex 4,16 a Ex 7,1). Kearney toto zmocnění Mojžíše komentuje slovy: „Mojžíš a proroci jsou *zahrnuti do zjevení*, které nám ukazuje, jak Jahve konkrétně jedná skrze své lidské vyslance.“ Bůh, dodejme, je dosazuje do své vlastní role; je to o to významnější, že tentýž Bůh trestá vyhnáním z ráje a kletbou Adama s Evou, kteří si tuto roli chtěli ukrást svévolně sami. **Bůh přichází jako možnost, je ovšem třeba do této možnosti vstoupit – a vstup do Božích možností se jmenuje víra.**

V biblických příbězích, které jsme zmiňovali, byl ten, kdo vstoupil na cestu víry, nejprve osloven. Chtít se vydat na

cestu, aniž byl člověk osloven, aniž byl k tomu vyzván Bohem, by přece znamenalo stáhnout život z víry do říše pouhých lidských možností. Znamenalo by to Boha nechat venku.

Oslovení Bohem.

Je tedy rozdíl mezi „věřícím“ a „nevěřícím“ rozdílem mezi osloveným a neosloveným? Tím ovšem stojíme před další horou otázek a těžkostí, z nichž ta první přirozeně zní, **co ve své podstatě toto oslovení je.**

Toto oslovení můžeme chápat například jako mimořádný zážitek, jako „osvícení“. Jako něco, co je člověkem silně pocítováno, i když třeba není schopen si takovou zkušenost vysvětlit. Kdybychom však oslovení chápali jako *mimořádný prožitek*, mohli bychom lehce sklouznout na půdu „zážitkového náboženství“, (které dnes provozuje leckdo – od terapeuticko-okultních seancí New Age po emotivní záchvaty na stadionech při akcích křesťanských charismatických skupin). To je dnes velmi populární, nicméně každému, kdo bere víru skutečně vážně, velmi podezřelá religiozita.

Můžeme však oslovení chápat i zcela jinak, totiž jako metaforu pro to, co křesťanská teologie nazývá *milost – Boží přítomnost v člověku*. Ta vůbec nemusí mít zážitkový charakter. Dokonce patří k závaznému učení víry, že člověk nemůže mít úplnou jistotu o tom, zda se nachází ve stavu milosti či nikoliv; Jana z Arcu unikla z pasti této osobně položené otázky inkvizitora (prostinice, leč geniálně) svou odpovědí: Jsem-li, rač mne v něm Bůh uchovat, nejsem-li, rač mne do tohoto stavu Bůh přivést.

Připusťme, že Bůh jedná s člověkem také tiše, nenápadně; že člověk až zpětně (možná až po překročení prostoru a času tohoto světa a života v něm) pochopí svůj život jako „dialog“ se skrytým, leč trvale přítomným Partnerem. Pochopí, že Bůh k němu nemluvil v ohnivém keři či burácející bouři, nýbrž „v tichém vánku“ – v jeho vlastních myšlenkách, v setkáních s lidmi, v knihách, ve všedních událostech jeho života i v dění kolem něho. Pochopí, že toto vše nebyly bezvýznamné nahodilosti, nýbrž že „náhoda“ byla jedním z pseudonymů Božích, že to byly vzácné dary, otevírající vždy nové možnosti, - a že skutečný rozdíl mezi člověkem naslouchajícím Bohu a člověkem bezbožným byl v tom, zda se nechal oslovit (byť nerozpoznal a nenazval Jménem nejzazší zdroj tohoto oslovení), zda svým životem odpovídal, či zda nechal ona slova padnout na zem bez užitku.

Pak by se možná ukázalo, že je-li toto hlavní rozdíl mezi oběma životními styly, pak to skutečně poněkud **relativizuje rozdíl mezi tím, zda explicitním motivem k této životní cestě bylo zděděné či nalezené pevné náboženské přesvědčení, nebo „hypotéza o existenci Boha“** (či snad ještě něco jiného, například prostá láska k člověku, která podle evangelia vždy nakonec zahrnuje také lásku k jeho Stvořiteli).

Mezitulky a zvýraznění Jaromír Mikušek

O. Jaroslav Kašpar – 93 let

V sobotu 28. května se dožije 93 let o. Jaroslav Kašpar. Rodák z Ústí u Vsetína, katolický kněz, dlouholetý politiký vězeň a občan našeho města. Momentálně je na oddělení pro nemocné kněze v klášteře Milosrdných sester svatého kříže v Kroměříži. Vzpomeňte na o. Jaroslava v modlitbě a pokud byste jeli kolem Kroměříže, aspoň na chvíli se zastavte. Sestřičky mu budou přát při mši svaté v klášterní kapli v **sobotu 28. května v 11.30 hod.**

Vhodný čas na návštěvu je ve všední dny 9.30 až 10.30 hod, odpoledne 13.30 až 15.00 hod. V neděli 13.00 až 15.00 hod. Pokud by se někdo chtěl za o. Jaroslavem zastavit, zavolejte předtím sestře Mladě (tel. 739 086 934).

o. Pavel

Z BILICKÝCH ÚVAH FARÁŘE RICHARDA WURMBRANDA

Hle, od této chvíle mne budou blahoslavít všechna pokolení. (*Lukáš 1,48*)

Slavný židovský spisovatel Sholem Asch, který se stal křesťanem, napsal: „Šlěpěje tvých kroků, Marie, jsou mi drahé jako tlukot mého srdce, a vzduch, který ve tvé přítomnosti dýchám, očišťuje mé bytí, neboť ty, Marie, jsi svatá a nabízíš posvěcení všem, kteří přicházejí do tvé blízkosti.“

Kdykoli hledíme k ukřižovanému Ježíši, vidíme jeho matku, jak stráží tělo svého syna zmítané bolestí. Bylo to totéž tělo, o které pečovala, když byl její syn ještě nemluvně. Myla ho, sytila a líbala. A nyní se naplněna hrůzou upřeně dívá na krvavé šrámy. Ještě slyší svištění biče a zvuk dopadajících ran.

Co bychom měli nejvíce oceňovat u té, kterou Bůh poctil tak mimořádnou přízní?

Já budu velebit její panenství. Panna Maria, která nepoznala muže, porodila bytost nejvyšší – Bohočlověka.

Mariánské informace

- V úterý 7. 6. 2011 je plánováno 32. oblastní setkání Fatimského apoštolátu a mariánských ctitelů v našem kostele. Začátek v 15.00 hod. Mše svatá v 18.00 hod.
- V sobotu 18. 6. 2011 je plánována pouť Fatimského apoštolátu na Turzovku a pouť Fatimského apoštolátu do Medžugorje ve dnech 12. – 18. 9. 2011. Prosím zájemce, ať se mi přihlásí včas.
- Výroční pouť v Litmanové se uskuteční v neděli 7. 8. 2011. Pokud se přihlásí dostatečný počet, pojedou opět autobus.

Václav Chládek

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Jan Nohavica
Tobiáš Pivovarcík
Tereza Janíková
Martin Tulej
Ondřej Josef Kořístka
Kristína Matysková
Tobiáš Hovorka
Viktorie Eva Bořutová
Loreta Kubějová
Marek Jan Hrabovský
Tadeáš Lev
Kristian Štefka

Vít Bartošák
Aneta Marie Kubíková
Petra Jakešová
Agáta Matochová
Jakub Veverka
Valerie Frňková
Matyáš Vozňák
Marina Vozňáková
Bruno Redl
Vojtěch Ondryáš
Christine Lenomarová
Nicol Zajíčková

Lešná

Izabela Maňáková
Adina Kristýna Trefilová
Dorota Kristýna Trefilová
Jiří Redl

Viktorie Anna Šoborová
Adam Janovský
Emma Rozárie Anna Pavlíková

Svátost manželství přijali

Valašské Meziříčí

David Mička Hodslavice 211	Elfrída Ovčáčiková Němetice 14
Martin Orság Podlesí 359	Věra Hoffmanová Podlesí 444
Petr Rozsypal Hutisko 566	Marie Černochová Krhová 405

Lešná

Tomáš Kovaříček Lešná 125	Veronika Holubová Perná 5
------------------------------	------------------------------

Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Jaroslav Skýpala *27. 9. 1945 †31. 3. 2011, Oznice 138
Milada Holčáková *14. 6. 1918 †11. 4. 2011, Bynina 68
Vít Macháček *10. 6. 1930 †12. 4. 2011, Šafaříkova 181
Marie Staňková *26. 10. 1931 †12. 4. 2011, Zašovská 736
Miroslav Stolař *26. 2. 1965 †14. 4. 2011, Mštnovice 16
Zdeněk Skýpala *28. 2. 1929 †15. 4. 2011, Poličná 354
Marie Šebestová *27. 4. 1954 †8. 3. 2011, Bynina 63
František Pavlica *2. 10. 1939 †26. 4. 2011, Krhová-Hrádky 432
Renata Sváčková *3. 6. 1964 †2. 5. 2011, M. Alše 586
Ludmila Šušlíková *18. 5. 1922 †4. 5. 2011, Zašovská 169
František Škarka *15. 2. 1925 †8. 5. 2011, Brno, Vídeňská 11

Lešná

Zdeněk Juříček *7. 11. 1957 †16. 4. 2011, Perná 21

Život farností číslo 5, ročník XVIII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jirí Dřímál.
Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vu@abidesign.cz nebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází o 5. neděli velikonoční, 22. května 2011

<http://zivotfarnosti.hyperlink.cz>